

Етикет на четене и боравене с Корана

http://bgislam.wordpress.com/2010/07/20/етикет-на-четене-и-боравене-с-корана/?preview=true&preview_id=48&preview_nonce=93748d21ad

February 19, 2012

Имам Мухаммед ибн Ахмед ел-Куртуби е казал в „Ел-джамии’ ли ахкям ел-Куран” [взето от „Умдету-с-салик”]:

От святостта на Корана е:

1. да не го докосваш и да не го четеш, освен в състояние на ритуална чистота (абдест, уду);
2. да си измиеш зъбите с четка (мисвак), да отстраниш хранителните остатъци от тях и да освежиш устата си преди четене, тъй като това е пътят, през който преминава Коранът;
3. да седиш изправен и да не се облягаш на нещр;
4. за четенето да се облечеш, сякаш ще посещаваш принц, защото това е свещено четене;
5. да се обърнеш по посоката Кибле;
6. да изплакнеш устата си с вода, ако при кашляне се отделят слуз или хрочки;
7. да спреш четенето, когато се прозяваш, защото, четейки, ти разговаряш със своя Господар в интимен разговор, а прозяването е от Шейтана;
8. когато започваш четенето, да потърсиш убежище при Аллах от прокудения Шейтан (истиазе) и да прочетеш бесмеле, независимо дали започваш от първата сура или от някоя друга част, до която си стигнал;
9. веднъж започнал, да не прекъсваш четенето с човешки думи, освен ако не е абсолютно необходимо;
10. да бъдеш сам, когато четеш, за да не те прекъсва никой, принуждавайки те да смесваш думите на Корана с отговори към човека, защото това прави недействителна силата на въздействие на търсенето на убежище при Аллах от Шейтана в началото на четенето;
11. да го четеш отмерено, без да бързаш, произнасяйки ясно всяка буква;
12. да използваш цялото си вниманието и ума си, за да разбереш прочетеното;
13. да спреш при айети, които обещават помощта на Аллах, да копнееш за Всевишния Аллах и да молиш за Неговите блага; а при айети, които предупреждават за Неговите наказания, да Го молиш да те спаси от тях;
14. да спреш при разказите за предишните народи и да си вземеш поука от тях;
15. да разбереш значението на необичайните употреби на някои думи от Корана;
16. да дадеш дължимото на всяка буква, така че ясно и напълно да произнасяш всяка дума, защото за всяка буква има десет награди;
17. винаги, когато завършваш четенето, да засвидетелстваш истинността на своя Господар и че Неговият Пратеник (саллеллаху алейхи веселлем) е предал Посланието Му, и да засвидетелстваш за това, казвайки: „Господарю наш, ти каза истината! Твоите пратеници предадоха посланията и са свидетели на това! О, Аллах, направи ни от тези, които свидетелстват за истината и които постъпват справедливо!”, след което да отправиш дуа към

Аллах;

18. да не избираш за четене определени айети от всяка сура, а да прочиташ целите сури;
19. ако оставиш Корана, да не го оставяш отворен;
20. да не поставяш други книги върху Корана, който трябва да бъде най-високо от всички други книги, независимо дали това са ислямски книги или не;
21. да поставиш Корана на скута си, когато четеш, или на нещо пред теб, а не да го оставяш на пода;
22. да не го изтриваш от плочка с плюнка, а да го измиеш с вода; и ако го измиеш с вода, да избягваш да я изхвърляш там, където има нечисти вещества (неджасет) или където ходят хора. Такава вода има своята святост и още първите мюсюлмани са използвали за лечение вода, която е отмила Коран;
23. да не използваш листовете, на които е написан Коран, като корици на книга, което е изключително грубо, а да изтриеш Корана от тях с вода;
24. да не позволяваш да мине дори и ден без да не погледнеш поне веднъж в страниците на Корана;
25. да дадеш на очите си дела им в гледането на Корана, защото очите водят до душата (нефс), докато между сърцето и душата има завеса, а Коранът е в сърцето;
26. да не ставаш банален като цитираш Корана при ежедневни събития, като например, когато някой дойде, да кажеш: „**После ти дойде по предопределение, о, Муса.**” [20:40], или: „**Яжте и пийте със здраве за онова, което сте вършили преди, в отминалите дни!**” [69:24], когато се сервира храна и т.н.;
27. да не го четеш с мелодия като песен, подобно на покварените, или с треперещи гласове като християните, или с жаловитост като монасите – всички те са в заблуда;
28. при писане на Корана да го изписваш с ясен, изящен почерк;
29. да не го четеш силно пред четенето на друг, така че той да се почувства засегнат и това да се превърне в някакво състезание;
30. да не го четеш по пазарите, шумните места и там, където се събират глупаците;
31. да не използваш Корана за възглавница и да не се облягаш на него;
32. да не го хвърляш, когато искаш да го подадеш на друг;
33. да не говориш умалително за Корана, да не го смесваш с онова, което не е от него или със земни украси като го украсяваш или изписваш със злато;
34. да не го изписваш на пода или по стените, както се прави в някои нови джамии;
35. да не направиш амулет (муска) с него и след това да влизаш в тоалетна, освен ако не го завиеш в кожа, сребро или друго – тогава то ще е сякаш пазено в сърцето;
36. ако го напишеш и след това го изпиеш (за лечение или за други цели), трябва да кажеш бесмеле на всеки дъх и да направиш подходящо намерение, защото Аллах дава според намерението;
37. и ако завършиш четенето на целия Коран (хатм), да го започнеш отначало, за да не прилича на нещо, което е било изоставено.

